

Předspomnjenje.

Přisłowo je mudrosć naroda. Teho dla su přisłowa temu, kiž chce narod lěpje zeznać, jara wažne a zaji-mawe. We wšěch ludach, wosebje pak we słowjan-skich, su narodowcy tute starodawne zornjatka ludoweho rozoma z wulkej prócu zběrali. Tež literatura našich hornolužiskich přisłowow, hačkuliž w přirunanju z cu-zonarodnymi hišće slaba, je tola hižom pěčne spočatki dostała přez duchomneho H. Seilerja a přez redaktora J. E. Smolerja. Knj. Seiler je hižom před něhdže 20 lětami we lužiskim magazinje (Neues Lausitzisches Magazin. Görlitz, 1839) poł sta serbskich přisłowow wozjewił. Něšto lět pozdžišo je knj. Smoler we swo-jich pěsničkach (Pjesnički hornych a delnych lužiskich Serbow. Grimma, 1841) wjetšu zběrku serbskich přisłowow podať, kotrež běše ze rta ludu, z lužiskeho magazina a ze serbskeje (rukopisaneje) nowiny pře-darskeho towarstwa w Lipsku nahromadził. W nowi-šim času je tón samy spisowať we svojich lětopisach (Jahrbücher für slav. Literatur etc. Bantzen, 1854) něhdže 100 wubraných hornolužiskich přisłowow wot-čišćeć dať. Te same su z přjedawšeje jeho zběrki wzate; z nowa přidatých je 15, wot knj. Seilerja při-póslanych. Ze wšeho je widžeć, zo naše dotal zběrane přisłowa hišće nihdže wšě hromadže njenamakaš, a zo je tež jenož w tajkich pismach nadeńdžeš, kotrež su